

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

2025 m. spalio 30 d. 11.00 val. Pakruojo rajono savivaldybės didžiojoje salėje įvyksiančio Pakruojo rajono savivaldybės tarybos posėdžio darbotvarkės projektas:

1. Dėl Pakruojo rajono savivaldybės Vietinės reikšmės kelių (gatvių) sąrašo patvirtinimo. (TP-1).
2. Dėl Pakruojo automobilių sporto klubo atleidimo nuo 2025 metų valstybinės žemės nuomos mokesčio. (TP-2).
3. Dėl Pakruojo rajono savivaldybės tarybos 2025 m. kovo 28 d. sprendimo Nr. T-50 „Dėl ilgalaikės paskolos ėmimo“ pakeitimo. (TP-3).
4. Dėl daugiabučio namo savininkų bendrijos „Miglė“ atleidimo nuo 2025 metų valstybinės žemės nuomos mokesčio. (TP-4).
5. Dėl Pakruojo miesto teritorijos bendrojo plano patvirtinimo. (TP-5).
6. Dėl Pakruojo rajono savivaldybės tarybos 2021 m. gruodžio 23 d. sprendimo Nr. T-357 „Dėl Pakruojo rajono savivaldybės želdynų ir želdinių apsaugos, priežiūros ir tvarkymo komisijos sudarymo ir jos nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo. (TP-6).
7. Dėl Pakruojo rajono savivaldybės tarybos 2025 m. vasario 20 d. sprendimo Nr. T-42 „Dėl Pakruojo rajono savivaldybės aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos 2025 m. priemonių plano patvirtinimo“ pakeitimo. (TP-7).
8. Dėl Uždarosios akcinės bendrovės „Pakruojo šiluma“ šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų lygio tretiesiems šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio galiojimo metams nustatymo. (TP-8).
9. Dėl Pakruojo rajono savivaldybės tarybos 2024 m. kovo 21 d. sprendimo Nr. T-91 „Dėl pavedimo sudaryti vidaus sandomų su Uždarąja akcine bendrove „Pakruojo komunalininkas“ pakeitimo. (TP-9).
10. Dėl Pakruojo rajono savivaldybės tarybos 2025 m. balandžio 24 d. sprendimo Nr. T-118 „Dėl Kelių priežiūros ir plėtros programos lėšomis 2025 m. finansuojamų objektų sąrašo patvirtinimo“ pakeitimo. (TP-10).
11. Dėl valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypo (kadastro Nr. (informacija neskelbtina) nuomos. (TP-11).
12. Dėl valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypo (kadastro Nr. (informacija neskelbtina) nuomos. (TP-12).
13. Dėl valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypo (kadastro Nr. (informacija neskelbtina) nuomos. (TP-13).
14. Dėl 2021 m. kovo 22 d. valstybinės žemės nuomos sutarties Nr. (informacija neskelbtina) pakeitimo. (TP-14).
15. Dėl 2006 m. balandžio 12 d. valstybinės žemės nuomos sutarties Nr. (informacija neskelbtina) nutraukimo. (TP-15).
16. Dėl kitos paskirties valstybinės žemės sklypų pardavimo. (TP-16).
17. Dėl valstybinės kitos paskirties žemės sklypo (kadastro Nr. (informacija neskelbtina) perdavimo neatlygintinai naudotis pagal panaudos sutartį (informacija neskelbtina). (TP-17).
18. Dėl valstybinės kitos paskirties žemės sklypo (kadastro Nr. (informacija neskelbtina) perdavimo neatlygintinai naudotis pagal panaudo

NUKELTA 17 PSL.

Valstybės istorija

„PADĖKOKIME LINKUVOS ŽEMEI, IŠAUGINUSIAI LIETUVAI VYSKUPĄ KAZIMIERĄ PALTAROKĄ“

Spalio 22-ąją sukanka 150 metų, kai 1875-aisias Gailionių kaime (Linkuvos parapija) Juozapo ir Uršulės šeimoje gimė būsimasis vyskupas Kazimieras Paltarokas. Dvasinį tautos vadovą Lietuvoje prisimenama renginiuose.

Linkuvos kultūros centre surengtoje konferencijoje dalyvavo grupė Panevėžio K. Paltaroko gimnazijos mokytojų, gimnazistų, svečiai.

AKIMIRKAI SUSTOTI, PRISIMINTI TIKRASIAS SAVYBES

Po šventųjų Mišių Linkuvos Švč. M.Marijos Škaplierinės bažnyčioje panevėžiečius sutiko Linkuvos kultūros centro direktorius Methardas Žubas, su pagalbininkėmis pakvietęs keliauninkus pasivaikinti.

„Atvykome į ypatingą vietą – čia, kur prieš 150 metų gimė žmogus – vyskupas Kazimieras Paltarokas, kurio vardas įrašytas ne tik Bažnyčios, bet ir Lietuvos istorijoje. Jis buvo ne tik dvasininkas, bet ir šviesos, drąsos, ištvermės simbolis. Jo ekselencijos gyvenimas buvo tylus, bet tvirtas liudijimas, ką reiškia mylėti savo kraštą, likti ištikimam tiesai net tada, kai griūva pasaulis.

Šiandien bent akimirka sustokime, prisimindami šio žmogaus kelią, pažįsdami dvasios stiprybę. Kazimieras Paltarokas gimė čia, paprastoje valstiečių šeimoje. Kunigo kelią pasirinko iš vidinio pašaukimo. Visą gyvenimą tarnavo žmonėms – kaip kunigas, ganytojas, mokytojas.

1926 metais tapo pirmuoju vyskupu, kuris gebėjo sujungti tikėjimą, tautiškumą, žodį ir veiksmą. Sakydavo: „tikėjimas – tai ne žodžiai, bet gyvenimas“. Šie žodžiai, atrodo, šiandieną skamba dar prasmingiau nei anuomet“, - atvykusius pasveikino konferencijos vedėja – Panevėžio K. Paltaroko gimnazijos mokytoja Martyna Mickutė.

Vyskupo vaikystės, jaunystės, brandos metus, nueitą kelią ir darbus apžvelgė istorinės asmenybės tyrinėtoja Albina Saladūnaitė, pati save pristatė kaip pusiau kraštiečių – „Padėkokime Linkuvos žemei, išauginusiai Lietuvai pirmąjį Panevėžio vyskupijos vyskupą Kazimierą Paltaroką“, - išskirtines dvasios savybes ir vyskupo asmenybės reikšmę Valstybės istorijai ir lygumų kraštui konferencijoje aiškino A. Saladūnaitė.

Mokytojų ir gimnazistų malda skambėjo prie vyskupo tėvų – Uršulės ir Juozo Paltarokų kapo Linkuvos kapinėse, šalia koplyčios. Pamūšyje pagerbta vyskupo rūpesčiu įsteigtos Pamūšio parapijos istorija.

Gėrėtasi šventoriuje 1992-aisiais atidengtu paminklu vyskupui Kazimieriui Paltarokui. Skulptūrai lėšas auکوjo kraštiečiai – Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenantys lietuviai. Juos kilniam tikslui subūrė komiteto pirmininkas, kraštiečių profesorius Jonas Genys.

Joniškėlyje išvykos dalyviai susitiko su kraštotyrininku, Pasvalio rajono „Darbas“ laikraščio redaktoriumi Viktoru Stanislovaiciu. Šviesuolis supažindino su iškiliausiomis šio krašto asmenybėmis.

Grupelė panevėžiečių įsiamžino prie Joniškėlio ligoninės. Čia anuomet žymus gydytojas Jonas Leonas Petkevičius gydė visus Paltarokų vaikus.

Reikšminga vyskupo K. Paltaroko pažintis su Gabriele Petkevičaitė-Bitė.

NUJIEJI GAILIONIAI LAUKIA ATGIMIMO

Mūsų rajono pakraštyje įsikūręs Gailionių kaimas – „ant dviejų pasaulių Linkuvos ir Joniškėlio ribos“. Dviejų tarmių riba.

Platupis – mažas upeliūkštis, Mūšos intakas. Beveik kaimo viduryje, poetiškiausioje Platučio – Šakaitės santakoje stovėjusią gimtąją K. Paltaroko sodybą primena atnaujinta medinė tvorėlė, akmeninis kryžius su užrašu „J.E. VYSKUPO KAZIMIERO PALTAROKO GIMTINĖ“.

Anuomet Gailioniuose gyveno karališki žmonės. Gailioniečiai gyveno turtingai. Jie buvo žinomi dėl eiklių žirgų. Čia bėginėjo ir dešimtmetis Kazimieras – trečiasis Uršulės ir Juozo Paltarokų įpėdinis.

Šiandieną Gailioniuose senbuvų nebėra – apsigyvenę Panevėžio ir Šiaulių apskrįčių žmonės. Viena gatvelių pavadinta K. Paltaroko vardu.

„Abu tėvai buvo labai maldingi. Mėgdavo sekmadieniais arkliu Širmiu važiuoti į bažnyčią. Tėvukas buvo šviesus žmogus. Kaimiečiai juo labai pasitikėdavo, net savo teisėju buvo išrinkę, – jei kur nors nesutarimas, vis klausdavo patarimo. Tėvas visada atėjęs iš ryto pasisveikindavo „Garbė Jėzui Kristui“ (Valerija Paltarokaitė).

„Iš tėvų gražias dvasios savybes paveldėjo ir K. Paltarokas: jo rimtumas, nuoširdumas ir vaišingumas sužavi kiekvieną, kuriam teko su juo susitikti, su juo bendrauti. Tiesiakalbis tėvas ir savo sūnui Kazimieriui perteikė savybę būti „tiesaus žodžio žmogumi“ (vyskupas M. Reinys).

Tėvai troško, kad sūnus Kazimieras būtų išsimokslinęs. Oficialaus mokslo pradžia Joniškėlyje – dvarininkų Karpių įsteigtoje dviklasėje pradžios mokykloje.

Pasak vyskupo K. Paltaroko nueito kelio tyrinėtojų, jis nepaprastai mėgęs pasakas. Išgirdęs naują pasaką, eidavo per kambarius ir sekdamas ją vis kitiems, kol nusibosdavę. K. Paltaroko tėvas seniau galvojo savo vaikus leisti į aukštesnį mokslą, todėl klausdavo autoritetingų žmonių nuomonės. 1889–1894 m. mokėsi Mintaujos (dabar Jelgavos) gimnazijoje, baigęs, įstojo į Kauno kunigų seminariją. Studijavo Petrapilio dvasinėje akademijoje, kur įgijo magistro laipsnį. Kunigų įšventintas 1902-aisiais kovo 22-ąją, pastoracinį darbą dirbo Liepojoje. 1906 m. grįžęs į Lietuvą dėstė Kauno kunigų seminarijoje lotynų kalbą, teologijos pagrindus, sociologiją ir filosofiją. 1914 m. buvo paskirtas seminarijos vicerektoriumi. Po Pirmojo pasaulinio karo 1918 m. pakeltas Žemaičių vyskupijos kapitulos kanauninku, o 1919 m. – vyskupijos tribu-

Jubiliejiname Ganytojo gimtadienio renginyje dalyvavo pusšimtis Panevėžio K. Paltaroko gimnazijos gimnazistų

AUTORIAUS nuotraukose: pirmojo Panevėžio vyskupijos vyskupo Kazimiero Paltaroko 150-ajam gimtadieniui pranešimą Linkuvos kultūros centre parėngė Albina Saladūnaitė

Gailioniuose – gimnazijos direktoriaus pavaduotojas sielovadais argentinietis – James De Giorgio, pavaduotoja ugdymui, buvusi pakruojietė Rimutė Černauskaitė-Kazakevičienė, centre – Panevėžio K. Paltaroko gimnazijos vadovė Gražina Gailiūnienė

Linkuvos kapinėse prie Uršulės ir Juozo Paltarokų – vyskupo tėvų kapo – panevėžiečių mokytojų, gimnazistų, gimnazijos kapeliono Marcos Coduti iš Argentinos malda

nolo teisingumo gynėju. 1922 m. tampa Teologijos-filosofijos fakulteto pastoracinės teologijos profesoriumi ir katedros vedėju. 1926 m. gegužės 2 d. Kauno bazilikoje konsekruotas vyskupu. Jo rūpesčiu pastatyta Panevėžio Kristaus Karaliaus katedra. Vyskupas parašė per penkiasdešimt ganytojiškų laiškų, išleido kitų leidinių pastoracijos, auklėjimo, kitais klausimais.

Jam priklausančiuose namuose (Sodų g. 3, Panevėžys) įrengė Katalikų Veikimo centro būstinę, įkūrė „Panevėžio balso“ redakciją, įrengė vyskupijos biblioteką, paruošė 195 kunigus, įkurdino 11 parapijų, pastatė Panevėžio katedrą, 15 bažnyčių, 14 koplyčių, 11 altarijų, pradėjo Panevėžio kunigų seminarijos statybą, bet Antrasis pasaulinis karas ją nutraukė.

Mirė Vilniuje 1958-aisiais sausio 3-ąją. Palaidotas Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros kriptoje.

Pildosi vyskupo Kazimiero Paltaroko testamentinis troškimas, užrašytas Katedros kriptoje: „Net ir miręs norėčiau jums patarnauti“...

Algis PADORA